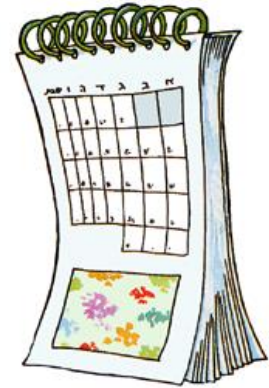

תחל שנה וברכותיה / ח. ברונשטיין

קניתי לוח שנה חדש, נאה, מבהיק, מעוטר בפרחים. נטלתיהו לידי בהתפעלות הלב. אוהבת אני דקות אלו, של הכרות עם השנה החדשה, של הצצה אל הבלתי נודע, של חשבון נפש... בסקרנות מהולה בהתרגשות יוצאת אני לטיול בין הדפים החלקים, הריקים... יום ותאריכו, יום ותאריכו... ושבתי ומועד מודגשים בצבע, כאבני חן משובצים הם על לובן הדף, זוהרים בחשיבותם.

ושואלת אני את לוחי בלא קול - מה צופנים ימך, שבועותיך וחדשיך עבורי? עבור משפחתי? עבור כלל ישראל?

וקורץ לי כל דף בעינו הלבנה, הנה לפניך שנה חדשה, סיכוי להתחלות חדשות, סיכוי להחזיר את שאבד, לאחות חלומות שנופצו...

ובעוד אני מעלעלת בשקיקה נצמדות מחשבותי אל ציוני התאריכים.

ראש השנה - שגב התפילות, דומיית התקיעות, אימת הדין. יום כיפור- הנשמה בפסגת הזדככותה. סוכות - אדמה מבושמת, ריח אורנים, ארבעה מינים. חנוכה - ריצוד שלהבות, אור בלבבות... והלאה... והלאה... וראה זה פלא, תמוז, אב, אלול... וכבר מסתיימת השנה, אולם הלב נמשך שוב להתחלה, והעין ננעצת בראש השנה. שתי מילים מודפסות אך מדוע את כתלי ליבי מרעידות? ...

365 חרוזים נטולי צבע, מה גוון יהיה לכם? אילו סודות נסתרים בכם? ושבות המחשבות משוט ונדוד, וממלאות הלב ערגה וכיסופים

האשכיל לנצל כראוי הימים? למלא חובותי? הישכיל לבבי למחול ולשכוח, להבין כי הפוגע פגוע? וכשאני תולה זה הלוח במקום המיועד לו, לוחשות שפתי תפילה חרישית - רבוני, זכני לשוב עדיך בלב שלם. פתח לי שערי חנינה. צבע את חרוזי, את חרוזי עמך בית ישראל בצבעי האור, ואם חלילה לפרקים יעבו, תן בנו הכח לשאתם על צוארינו.

תן בנו הכח להמשיך לקוות, לדבוק בתפילות, להתעלות... ואת העבים לזכות, למחות.

עבודה

1. לפניך פרטים תאוריים על הלוח, מהי משמעותם הסמלית?
- א. חדש ב. נאה ג. מעוטר בפרחים ד. דפים ריקים ה. שבת ומועד מודגשים בצבע. על לובן הרקע. ו. דף בעינו הלבנה.
2. מהן הרגשות הכרוכות בהבטה בלוח החדש?
3. מהי התחושה לגבי - ראש השנה, יום הכיפורים, סוכות, חנוכה. המשיכי לתאר - ט"ו בשבט, פורים, פסח, שבועות, ט' באב.
4. מדוע "הלב נמשך שוב להתחלה"?
5. מדוע משווה הכותבת את הימים לחרוזים ומדוע קובעת שהם נטולי צבע?
6. נסי להסביר את הקביעה: "להבין כי הפוגע - פגוע"
7. כתבי קטע המתאר את הרהוריך בפתחך את יומן התלמיד החדש.